

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LI (45)
Štev. (Nº) 5-6

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
27 de febrero - 27. februarja 1992

PROF. TINE VIVOD

Močan si, o slovenski narod!

Govor predsednika ZS na proslavi ob priznanju Slovenije

Foto Marko Vombegar

Dano mi je bilo, da sem bil lani s skupino slovenskih predvojnih in povojnih naseljencev iz Argentine v Ljubljani, ko je bila 25. junija proglašena neodvisna Republika Slovenija. Srečni smo sprejeli pravo slovensko zastavo, slovenski grb in državno himno, Prešernovo Zdravljico.

V Buenos Airesu je bila 30. junija proslava te proglasitve. Takšne verske-narodne slovesnosti Slovencev Buenos Aires še ni videl.

Do 30. januarja je Slovenijo priznalo že 40 držav. Argentina jo je priznala kot prva ameriška država. Zato smo se danes udeležili zahvalne službe božje. Ob teh izrednih dogodkih se spomnimo Cankarjevih besed leta 1909, ko je napisal: „Močan si, o slovenski narod!“

Ob spomeniku slovenskim žrtvam vojne in revolucije, nasilnih vrnitev in izgnanstva nas misel popelje na pot, ki jo je prehodil slovenski narod do danes. To nakazuje Prešeren v zgodovinskem sonetu „Sonetnega venca“:

*Viharjev jeznih mrzle domačije
bile pokrajine naše so, kar Sámó!
tvoj duh je izginil...*
Sto let po priljučitvi Karantanije k Samovi državi.

Na knežjem kamnu na Gosposvetskem polju je vklesano:
PRAVDO BRANI VDOVE = domovine
Ernest Železni je bil zadnji karantanski vojvoda, ki se je dal ustoličiti leta 1414 v slovenskem jeziku.
In nadaljuje Prešeren:
*...od tod samo krvavi punt poznamo,
boj Vitovca in ropanje Turčije...*

Leta 1563 je bilo kronanje v Zagrebu, kjer je vzkliknil Matija Gubec:
O, naš véliki petek sam!...
Kdaj vzkresne stara pravda nam...

V Času Napoleonove Ilirije od 1809 do 1913 je vzkliknil Vodnik:
...Ilirija, vstani!...

Zavest, da mora Prešeren zbuditi „slovenščino celo“, je porodil njegovo Zdravljico slovenskemu narodu. Vsi poznamo cenzurirano kitico:

*Edinost, sreča, sprava,
k nam naj nazaj se vrnejo,
otrok, kar ima Slava,
vsi naj si v roke sežejo,
da oblast
in z njo čast,
ko pred, spet naša bosta last!*

Leta 1848 je nastopila zora slovenskega političnega življenja. Pojavi se slovenska zastava. Začno se tabori z narodno zavednimi slovenskimi množicami.

1882 beremo v Gregorčičevih poezijah verze iz Soče:

*Ne stiskaj v meje se bregov,
srdita čez branove stopi,
ter tujce zemlje lačne utopi
na dno razpenjenih valov.*

V Pepelnični noči beremo:
*Pepelni dan ni dan več tvoj,
tvoj je — vstajenja dan!*

Verz iz pesmi „Naš narodni dom“:
*Bog živi vse Slovene,
pod streho hiše ne!*

In iz Hajdukove oporoke:
*Otrok jaz nimam, bratov ne,
vi dediči po meni ste!*

Leta 1897: Obe slovenski stranki ponovno terjata združenje vseh slovenskih pokrajin: Od Mure do Rabe, od Soče do Vidma, od Drave do Kolpe.

MOČAN SI, O SLOVENSKI NAROD!

1917: Majniška deklaracija:
Takrat je Janez Evangelist Krek zagovarjal trialistično urejeno Avstro-ogrsko z državo južnih Slovanov.

Oton Župančič o Kreku v pesmi; „Bil je med nami mož“:

*V nas zapisano je Luč.
In rekel je: i nam je dan v bodočnost
ključ:*

*Mi smo branili v duši neskaljen
pravice in svobode zlati sen...
Rod veš še...
in da za vse pravda še, še teče
in vsa vroča vre...!*

1909 je napisal Cankar v Kurentu:
Močan si, o slovenski narod.

*Tisoč in petsto let krvaviš, izkrvavel
nisi. Narod mehkužnih bi dušo izdihnil, še
sveče bi mu ne žgali, še bilj bi mu ne peli,
ti pa tisočkrat ranjen, v trpljenju utrjen...*

France Dolinar piše leta 1971 o „odsotnosti slovenske državne misli v prevratu leta 1918“...

Po prvi svetovni vojni smo stopili Slovenci v skupnost s Hrvati in Srbi v Kraljevino SHS, poznejšo Jugoslavijo.

Sledila je katastrofa v drugi svetovni vojni:

Nad. na 2. str.

Nova nezaupnica ni uspela

„Neodvisni“ poslanci so na skupščini 9. februarja skušali doseči novo konstruktivno nezaupnico Peterletovi vladi.

Vendar po prvih odzivih strank, predvsem levičarskih, ni bilo videti, da bi imel 43-letni kandidat za premiera, magister ekonomije Marko Voljč prav velike možnosti, saj ga večina strank nekdanjega Demosa, po besedah njihovih predstavnikov, ne bi podprla.

Sámo zasedanje skupščine se je začelo s kratko predstavitvijo programa Marka Voljča kandidata za novega mandatarja, ki je bil že več let odsoten v Ameriki.

Seja je trajala dobrih osem ur, nihala pa je od zostrih kritik opozicije na račun vladne politike do očitkov na opozicijske stranke in samega predsednika Milana Kučana, ki naj bi dejansko stal za akcijo neodvisnih poslancev z namenom, da bi

izzval krizo in potem upeljal predsedniško diktaturo.

Član Liberalne stranke Vitomila Grosa je vzbudil pozornost, ko je v sejni dvorano prinesel banane z očitno aluzijo na dejavnost Marka Voljča v takimenovanih banana republikah Južne Amerike. V razpravi se je oglasil tudi Lojze Peterle, ki je očital protikandidatu, da ne ponuja ničesar novega, in da gre pravzaprav za ustvarjanje kaosa in potem iskanje odrešitelja.

Glasovanje pa se je izteklo v prid Peterletu. Od 222 glasov, kolikor je bilo poslancev na seji (18 odsotnih) je Voljč dobil 115 glasov, proti pa je glasovalo 106 poslancev. Voljču je torej zmanjkalo do mandatarstva le 6 glasov. (Potreboval bi več kot polovico vseh glasov — 221 od 240.)

Peterle zahteva odstop ministrov

Predsednik slovenske vlade je izjavil 20. februarja, dan po tem, ko so v parlamentu glasovali o njegovi nezaupnici, da zahteva odstop treh članov vlade. Odstopili naj bi zunanji minister dr. Dimitrij Rupel, notranji minister Igor Bavčar in minister za informiranje Jelko Kacin, vsi člani Demokratske stranke. Ker je več strank izrazilo željo po obnovitvi vlade in ker tudi sam misli, da je treba opraviti nekaj zamenjav — zlasti med tistimi ministri strank, ki ne podpirajo njegove vlade — je Lojze Peterle sklenil vladajoči koaliciji na naslednjem sestanku predlagati zamenjavo treh ministrov.

„Vlado bomo preuredili, v njej pa ne bo prostora za ministre iz strank, ki vlade ne podpirajo,“ je agenciji Reuter dejal ministrski predsednik Peterle, kar je samo ob sebi umevno v koalicijskih vladah v demokraciji svet.

Peterle je še rekel, da je opozicija na vsak način hotela doseči padec vlade. „Potek dogodkov v parlamentu pa je dokazal, da se je motila,“ je dodal.

Ministri v slovenski vladi, sicer člani Demokratske stranke, dr. Dimitrij Rupel, Igor Bavčar in Jelko Kacin, so na časnikarski konferenci povedali, da ne nameravajo odstopiti.

Čakajo na uradni predlog premiera Lojzeta Peterleta za njihovo zamenjavo. V primeru, da njegov predlog v parlamentu, kjer da vlada nima več večinske podpore, ne bo dobil dovolj glasov, pa pričakujejo premierov odstop.

„Demokratska stranka ne podpira vlade v sedanjih sestavi,“ je opozoril zunanji minister dr. Dimitrij Rupel, obenem pa noče odstopiti, ker upa, da ima skupaj z levico dovolj zaslombe v parlamentu.

STA

PRIZNANJE SLOVENIJE

V zadnjem času je Slovenijo priznalo še nekaj držav, skupaj 44.

Glavni pomen ima priznanje Rusije, važni pa sta tudi priznanji Turčije in Brazilije. Dosedaj ni priznala Slovenije še ZDA, ki pravi, da jo bo priznala takoj po prihodu modrih čelad na Hrvaško. Zelo malo priznanj pa je prišlo od strani držav tretjega sveta.

SV. SEDEŽ IN SLOVENIJA

Iz pogovora z ministrom za kulturo dr. Andrejem Capudrom ob njegovem obisku v Italiji in Vatikanu (po Slovincu):

STA: Ali lahko, ne glede na to, da je bil vaš obisk pri papežu privaten, vendarle lahko nekaj povedali o srečanju? Vatikan se je zelo zavzemal za priznanje Slovenije in Hrvaške, tako da so ga nekatere italijanske

politične sile celo proglasile za hrvaški loby. Ali ste se s papežem o tem kaj pogovarjali?

Capuder: V kratkem srečanju s papežem sem imel občutek, da je bilo zelo pomembno to, da je papež vedel, da sem minister za kulturo. Najprej sem se mu zahvalil za priznanje Slovenije in njegovo odločitev, da se v Sloveniji odpre nunciatura. Papež se je nasmehnil, kot da je hotel s tem povedati, da je vesel, da se je vendarle nekdo iz Slovenije spomnil in se mu zahvalil. Kot veste, smo se obnašali precej nerodno. Zunanji minister tega očitno ne ceni dovolj, da bi se Vatikanu zahvalil.

STA: Odpiranje nunciature je torej že dogovorjeno?

Capuder: Da, to je urejeno. Pred dnevi je to objavil tudi Osservatore Romano, ne ve pa se, kje bo sedež nunciature. Upam, da bomo tokrat dovolj spretni in da bomo nuncijska dobili v Ljubljano. To je zelo pomembno, kajti tam, kjer je nunciatura, se pletejo niti svetovne politike. Za odločitev sem se hotel, kot prvi uradni predstavnik Slovenije, papežu še posebej zahvaliti.

Slovenci v Argentini praznujemo mednarodno priznanje

Mednarodno priznanje Slovenije je doletelo slovensko skupnost v Argentini ravno sredi vročih počitnic, a so to vseeno slavnostno proslavili. Argentina je bila prva južnoameriška država, ki je priznala Slovenijo, pri čemer so imeli tudi slovenski naseljenci veliko zaslug, saj so obveščali s članki in radijskimi in TV prikazi tukajšnjo javnost, parlament in tudi vlado.

Slavnost v zahvalo Argentini za njeno priznanje smo tako pripravili v soboto, 1. februarja zvečer v Slovenski hiši v Buenos Airesu. Tu se je zbralo nekaj stotin — za tukajšnje razmere ogromno — rojakov iz obeh emigracijskih skupnosti, predvojne in povojne. Najprej smo se zahvalili Bogu za priznanje pri maši, ki so jo sodarovali naši duhovniki pod vodstvom prelata dr. Starca v slovenski cerkvi Marije Pomagaj. Mašo je končal slavnostni Te Deum.

Nato smo se zbrali na dvorišču ob spomeniku padlih protikomunističnih žrtev, kjer sta bila po petju argentinske in slovenske državne himne dva slavnostna govora. Najprej je predsednik Zedinjene Slovenije prof. Tine Vivod nanizal v vrsto slovenske zgodovine sedanji trenutek.

Za njim je predstavnik slovenske vlade v Argentini Božidar Fink v svojem tehtnem govoru podal globoko analizo sedanjih trenutkov.

Sledila je napitnica v dvorani, kjer smo vsi zbrani povzdignili polne kozarce v pozdrav novo priznani državi Sloveniji. Naša skupnost, ki se je vedno in se še čuti živ del slovenskega naroda, je tako v počastitev nove svetovno priznane države častno proslavila ta dogodek in se iskreno zahvalila Argentini za njeno priznanje. O tej proslavi je obsirno pisal tudi „Slovenec“.

Buenos Aires, 1. februarja 1992

Predsednik slovenske vlade
prof. LOJZE PETERLE
Ljubljana

Spoštovani gospod predsednik!

Danes, ko praznujemo mednarodno priznanje Republike Slovenije z zahvalno mašo in ljudskim slavljem v Slovenski hiši, Vam izražamo naše čestitke in zahvalo za vse opravljeno delo.

Vaš doprinos k uresničitvi ideje slovenske državnosti toliko bolj cenimo, ker morate v ta napor vlagati še dodatno silo za odstranjevanje polen, ki Vam jih pod noge mečejo tisti, ki so še predlanskim bili na oblasti. Ne marajo se sprijazniti z dejstvom, da po tolikih letih ni več enostrankarske diktature, da je zmaga demokratična misel. Zato Vam navdušeno kličemo: Pogumno naprej! Le s takimi požrtvovalnimi in nesebičnimi državniki bo Slovenija polno živel v svobodi in samostojnosti.

Želimo Vam, da bi vse napore zmogli in dosegli lepe uspehe ter priznanje našega naroda. Naj Vam Bog ohrani zdravje in blagoslovi Vaše delo!

prof. Tine Vivod
predsednik ZS

Močan si, ...

Nad. s 1. str.

Po tej vojni je nastala druga Jugoslavija, Socialistična Republika Slovenija, pokol slovenske narodne vojske in slovenska politična emigracija.

V preroškem sestavku, v času prve svetovne vojne je Cankar leta 1915 napisal: Kostanj posebne sorte:

Med mogočnimi koreninami mogočnega kostanja, ki je bil čudo svojega plemenja, so se kopicile same človeške lobanje. Če bi kopali še nadalje in še na globoko, bi morda razgrnili tako pokopališče, da ga na svetu še ni bilo.

Ljudje so stali blede, noben jezik ni znil. Ali ko so sli in ko so bili že daleč, je rekel tisti mož:

„Zdaj se je izkazalo odkod ta moč, ta ljubezen in ta mladost!“

Oj prijatelji, ljubi moji, to nam bodo še cveteli kostanji!

In taki kostanji posebne sorte cvetó po drugi svetovi vojni v Rogu, Teharjah in v okolici Ljubljane, še in še...

To se pravi:

Gospodar veselja in narodov

se je ozrl na molitve slovenskega naroda, na naše mučence, na znane in neznane žrtve, ki so v teku stoletij rodile bogate sadove:

samostojno državo Slovenijo, res kostanj posebne sorte.

MOČAN SI, O SLOVENSKI NAROD!

Propadel je fevdalizem, odpadla je turška nevarnost, prenehali so nasilna germanizacija, fašizem in nacizem. Priče smo, kako je propadel komunizem. In slovenski narod je obstal! Od kod njegova moč?

Odgovor nam daje tudi spominska cerkev Marije Pomagaj in ta spomenik našim junakom:

Oba sta bila postavljena po besedah msgr. Antona Oreharja:

„Kot želja preteklosti in pogoj bodočnosti, oba klicarja k stanovitnosti v veri in krščanskemu življenju, klicarja za našo osebno rast, rast vse slovenske skupnosti v Argentini.“

Na svidenje torej pri delu za našo osebno rast in vse slovenske skupnosti v Argentini.

Močan ostani, o slovenski narod, doma, v zamejstvu, in po Sloveniji v svetu!

BOŽIDAR FINK

RAZCVET SLOVENIJE

Govor predstavnika slovenske vlade v Argentini

Dovolite, da ob tej slovesni priložnosti spregovori kot pooblaščenec in zaupnik zakonite in od sveta priznane slovenske vrhovne javne oblasti eden izmed tistih, ki jim domovina toliko časa ni dajala besede ne zaupanja.

Kadar koli smo se do zdaj zbirali, v tej hiši ali drugje, izseljenci iz katere koli dobe in izvora, smo to delali, da se shajamo in povezujemo, spominjamo svojih korenin, poustvarjamo in uživamo duhovne in kulturne vrednote, povečujemo žrtve za pravico in svobodo, terjamo osvobojenje in kdaj tudi proslavljamo pomembnejše dogodke v zgodovini slovenstva.

Danes smo zbrani ob dejstvu, ki ga je slovensko ljudstvo zavestno ali nezavestno pričakovalo dolga stoletja. V več kot tisočletnem zgodovinskem razvoju je rasla v njem zavest samobitnosti in težnja po dopolnitvi samostojnega življenja. Stari sen o tem se je pojavljal in ugašal, včasih ga je dušila tuja sila, drugič je zamiral zaradi lastnega malodušja, kdaj pa ga je celo preslepila bleščava tuje slave. Vsaj neke v podzvesti se je vedno ohrajal spomin na karantansko in panonsko neodvisnost, ko je morda podžigal branilce pred turškimi vpadi in terjavce stare pravde. Rast ljudstva v narod se je izražala v žilavem odporu proti germanizaciji in ilirizmu, v nastopih revolucionarnega leta 1848, v taborskem gibanju, v kulturno-izobraževalnih naporih in parlamentarnih bojih. Čeprav še ne docela nacionalno osveščeni smo se ustavljali imperialistični politiki monarhičnega Beograda, nismo se uklanjali fašističnemu in nemško dominantnemu pritisku na obrobjih in nikoli se nismo sprijaznili z dvojno vojaško okupacijo. Tedaj je klic v boj za Sovjete nekatere zamamil, da so se pridružili revoluciji in sli v bratomorni boj. Velik del naroda je sprejel ta boj, a to za resnično svobodo in za obrambo in uveljavljanje človeških in narodnih vrednot. Omama tujega bratstva in edinstva je mnoge pod silo dolgo opajala, dokler ni prekipelo in je udarilo spoznanje, da je treba pretrgati dotedanji tek zgodovine in obenem z drugim svetom zavreči umetne obrazce za notranjo ureditev in zunanjo povezavo. Slovenec nenadoma ni več prenesel jarma enopartijskega sistema in dušeče skupnosti z juga. Otresel se je obojega in stopil pred svet, da ga ta spozna in zaživi z njim. Tam, kjer je bila nekdanj dežela, banovina, pokrajina, okrožje, ljudska republika, torej odvisna upravna enota, je po skupni volji vstala država, suveren, neodvisen državni partner v meddržavnih odnosih. Narod, ki se je dvignil v nacijo, je izrazil svojo voljo z ljudskim glasovanjem

Foto Marko Vombergar

in z razglasitvijo po demokratično izvoljenih predstavnikih. Utrdil pa jo je z resnim in stvarnim, a učinkovitim dejanskim odporom proti agresiji tiste ljudske partijske armade, ki se je spočela nekdanj revoluciji z imenom osvobodilna vojska. Ta je zdaj tudi formalno privzela vlogo okupacijske sile, vodene iz tujega centra in nastopajoče pod starimi simboli. V tem napadu je postalo očitno, da obrambne moči slovenskega naroda ne upogne strah in ne stre sila orožja, ker jo hrani neomajna zavest pravice in volja do življenja, usmerja pa jo razumsko trezna premišljenost.

Z osamosvojitvijo je slovenstvo postalo nov pojem. Slovenija nam ni zdaj več samo domovina, matica naroda. Narod ima zdaj svojo institucijo na vrhovni ravni, z oblastjo, ki ji je dal pravico vodstva na vseh področjih, ne da bi se v čemer koli morala podrežati zunanjim avtoritetam. Slovenija je torej suverena. Pojem Slovenca se je razširil od tistih, ki so to po rodu in jeziku, na take, ki so Slovenci po državljski pripadnosti in vezeh. Slovenija ni več samo zemljepisni in kulturni pojem, postala je mednarodni politični in pravni subjekt.

V tem je slovenstvo postalo tudi nov pojem za svet, saj ga doslej skoraj ni poznal. Nenadoma je slovensko vprašanje zanimivo za vse države in tudi za najpomembnejše mednarodne ustanove. Slovenijo že v velikem številu priznavajo in navezujejo z njo redne odnose. S tem tuje države potrjujejo prepričanje, da je Slovenija upoštevana vredno dejstvo, ki ga je po življenjski nujnosti treba sprejeti in z njim

Nad. na 3. str.

Zedinjena Slovenija kot uradno priznana zastopnica Slovencev v Argentini sprejema argentinsko priznanje z velikim veseljem, saj smo z našim delom k temu pripomogli.

Zahvaljuje se vsem rojakom, tako iz predvojne kakor iz povojne emigracije, ki so s svojim javnim ali osebnim prizadevanjem pripomogli, da je Republika Argentina priznala Republiko Slovenijo, kot polnopravno samostojno državo!

La Colectividad Eslovena en la Argentina agradece al Excmo. Señor Presidente de la Nación Dr. Carlos Saúl Menem y al pueblo argentino el reconocimiento de la República de Eslovenia como estado independiente.

Con ello demuestran una vez más su altísimo grado de sensibilidad por el derecho a la libre determinación de los pueblos.

Hace extensivo este agradecimiento a los Sres. Ministros / Secretarios de Estado, a los Señores Senadores y Diputados Nacionales y Provinciales, a las autoridades municipales, de la Iglesia Católica y de todos los medios gráficos, radiales y televisivos por su apoyo, comprensión e información objetiva.

Pismo SLS Peterletu

30. januarja so se zaupniki in člani SLS v Argentini zbrali na informativnem sestanku. Na tem srečanju so analizirali sedanjo politično situacijo v Sloveniji ter vlogo, ki naj bi jo imela SKD v sodobnem obdobju v matični Sloveniji, v zamejstvu in v emigraciji. Poročila so podali načelniki stranke dr. Marko Kremžar ter člana načelstva arh. Jure

Vombergar in Marjan Loboda.

Razgovarjali so se o tem novem političnem času, v katerem se pojavljajo težke in izzivalne družbene, gospodarske in predvsem politične situacije.

S tega sestanka se zbrani somišljeniki SLS poslali predsedniku slovenske vlade prof. Lojzetu Peterletu naslednje pismo:

Buenos Aires, 30. januarja 1992

Predsednik Izvršnega sveta RS
prof. Lojze Peterle

Spoštovani gospod predsednik!

S prvega letošnjega srečanja zaupnikov in somišljenikov Slovenske ljudske stranke v Buenos Airesu Vam podpisani pošiljamo krepak slovenski pozdrav!

S hvaležnostjo in priznanjem spremljamo Vašo odgovorno in težko politično pot. Zagrabil ste za delo iz ljubezni do slovenstva in do krščanstva v prepričanju, da je demokracija tisti način sožitja, ki najbolj služi temo vrednotama. Modro ste razbrali znamenja časa in pogumno sledili glasu svoje vesti. S stranko, kateri predsedujete, ste odločilno pomagali doseči in utrditi v naši domovini resnično demokracijo. Potem ste kljub zaprekam vodili narod preko plebiscita in samostojnosti do mednarodno priznane državnosti. Ustvarili ste pogoje za nov vzpon slovenske rasti.

Medtem pa smo mi v zdomstvu živeli 45 let zvesti domovini in svoji preteklosti, s pogledom uprtim v prihodnost. Zavzemali smo se za iste vrednote, ki usmerjajo tudi Vas, ter jih ohranjali in gojili kot dragoceno narodovo dediščino.

Zdaj, ko je slovenska državnost, naš stoletni sen, postala že zgodovinski mejnik, stojimo vsi Slovenci pred novimi nalogami in izzivi. To je čas, ki zahteva jasnih idej, velikodušne požrtvovalnosti in odločne vzajemnosti.

Tako Vi kakor mi v zdomstvu dobro vemo, da sedanji slovenski zakon o državljanstvu v marsičem ni zadovoljiv in da nesmotrno izvajanje otežkoča sodelovanje Slovencev v svetu z matično državo. Ker boste soodločali v naslednjih tednih o volilnih zakonih, upamo, da Vam bo mogoče ob tej priložnosti popraviti vsaj nekatere škodljive posledice omenjenega zakona.

Medtem ko druge države velikodušno odpirajo roke in skušajo vključiti v svoj politični okvir razseljene sinove in hčere, moramo Slovenci v svetu prositi za pravico, ki nam pripada, kateri se nismo nikdar odpovedali, a se nam krivično omejuje. Hočemo soodločati o naši narodni usodi kot državljanji, bodisi z volitvami zdomskih zastopnikov v državni zbor bodisi kot volilci pri parlametarnih in predsedniških volitvah.

V primeru, da bi slovenska republika z zakonom onemogočila tako sodelovanje, bi dejansko odpisala iz slovenskega državnega občestva znaten del rojakov in storila novo moralno krivico s podobno brezobzirnostjo, s katero podpira po nesrečnem 55. členu ustave likvidacijo nerojenih Slovencev.

Prepričani smo, da razumete pomembnost in daljnosežnost odločitev na tem področju, in upamo, da boste vključili ta stališča v svoj politični program. Prejmite naše iskrene pozdrave in želje za uspehov polno delo v prid slovenskemu narodu.

Bog živi!

(Sledijo podpisi udeležencev)

Razcvet Slovenije

Nad. s 2. str.

soživetij. Tega sprejema v krog neodvisnih držav se Slovenija veseli in po svojih predstavnikih sporoča vsem zahvale za priznanje. Tako je hvaležna tudi tej deželi in njenim najvišjim oblastem, ki so bile sicer že dolgo odočene za ta korak.

Izrabljajmo priložnost, da sporočimo zahvalo organov za zunanje odnose Slovenije vsem rojakom, ki so s svojim trudom prispevali k uveljavljanju slovenskega vprašanja. Seznanjeni so s prizadevanji slovenske kolonije in njenih predstavnikov in jih visoko cenijo.

Ob mislih na Slovenijo ne moremo mimo procesa notranjega družbenega oblikovanja. Slovenska država je na začetkih in vsak je težak. Težavno je predvsem preoblikovanje družbenih struktur, ki so nekdanje rasle iz programskih temeljev, kateri so zdaj povsem spodmaknjeni. Vso družbo je treba tako rekoč organsko na novo zgraditi. To pa morajo opravljati tisti ljudje, ki so rasli in se oblikovali v nedemokraciji, kolektivistični dobi, v kateri so si bili le delovni tovariši v družbenem mehanizmu, ne bratje in sestre po duhu v veliki narodni družini. Zato tudi ni dovolj demokratične tradicije in ne udelanih političnih sil, ki bi jim bilo pluralistično sožitje naravna življenjska oblika. Utvara bi bila, če bi pričali

kovali takojšnjega temeljitega preobrata v zrelo demokratičnost. Za to bo treba še nekaj časa, pa tudi vztrajnega, morda trdega dela. Politika je umetnost možnega. Ni mogoče povsod pričakovati hitrih idealnih rešitev in postavljati na vodilna mesta najodličnejše ljudi. Odočati se je pač treba za ponudbe, ki se izmed mnogih kažejo najbolj sprejemljive. Sprejemati je tedaj treba stvarnost in razumevati okoliščine, ki ne dovoljujejo gladkega izhoda iz starega sistema.

Tudi od nas pričakuje Slovenija razumevanja in pomoči. Razumevanje pa ni v slepem spregledovanju napak in pomoč je tudi v terjanju pravice do odkrivanja resnične narave zgodovinskih dogajanj in pravice do poprave moralnih in materialnih krivic. Vzpostavljati je treba veljavo duha in etičnih načel.

Zaupajmo, da je Gospodar usode ljudi in narodov namenil Sloveniji boljšo prihodnost. Razcvet ji napovedujejo svetovni opazovalci in slutijo ga njene hčere in sinovi. Poroštvo tej veri so jezera krvi, ki je bila junaško in mučeniško darovana za pravico in svobodo. Iz njenih moči klije nova rast, morda še ne z vsem zagonom, za nov cvet in nov sad. Po duhovni prenovi bo Slovenija stopila v povsem nov čas, v novo bivanje.

Bog živi v zavest prebujeno, notranje zedinjeno, na zunaj svobodno, pred svetom bleščečo, vse svoje otroke objemajočo Slovenijo!

PREIMENOVANJE KMEČKE ZVEZE

Slovenska kmečka zveza se je ustanovila še v temnih časih komunističnega režima kot stanovska kmečka organizacija in je dosegla precejšnje uspehe v obrambi kmetov. Ko se je pričela demokracija v Sloveniji — tudi po zaslugi Kmečke zveze in njenega predsednika Ivana Omana — je ta sindikalna organizacija postala politična stranka, idejno zelo blizu krščanskim temeljem. Na prvih volitvah je dosegla precejšen uspeh in predsednik Oman je bil izvoljen v Predsedstvo Slovenije. V parlament je poslala veliko poslancev, predvsem v zbor občin.

Lansko leto je svojemu imenu SKZ dodala še pristavek Ljudska stranka in se tako od tedaj imenovala SKZ-LS.

Na konvenciji stranke 1. februarja tega leta pa se je stranka preimenovala v Slovensko ljudsko stranko — SLS. Po nalogu Ivana Omana stranka tako sprejema kontinuiteto predvojnega SLS, ustanovljene

pred 100 leti. Podpredsednik Marjan Podobnik pa je poudaril, da stranka postavlja krščanski etos v središče svojega delovanja.

Stranka je po zgledu drugih ljudskih strank v Evropi (ki so vse krščansko demokratske) zajema ne samo kmete, ampak vse občane; in upa, da bodo vstopili vanjo marsikateri dosednji člani drugih strank.

Slovenski krščanski demokrati mislijo, da so sicer idejno na istem stališču z SLS, da pa obstajajo razlike v reševanju posameznih problemov. So pa mnjenja, da bi bilo pametno, če bi se obe stranki združili, kar je že dalj časa želja na obeh straneh, pa tudi delovanje je potekalo vzporedno.

Novi program in preimenovanje mora potrditi še glavno zborovanje čez nekaj mesecev.

Glede tega preimenovanja je Slovenska ljudska stranka v emigraciji poslala SKZ-LS v Slovenijo naslednje pismo:

Spoštovani!

Po nekaj letih požrtvovalnega in uspešnega dela kot SKZ ste se sklenili preimenovali v SLS. S privzemom imena stoletne krščanske politične stranke naj bi obudili tradicijo, ki v resnici ni nikdar prenehala. Ta vest nas v zdomstvu ni presenetila, saj spada SLS v slovenski politični prostor, razočaral pa nas je način, kako hočete to izpeljati. Težko si razlagamo, da se polasča tega častitljivega imena brez predhodnega dogovora politična skupina, s katero so nas povezovala ne le odkrite simpatije, marveč tudi nekateri dobri osebni stiki.

Znano vam je, da SLS ni nikdar prenehala obstajati. Medvojno okupacijo in revolucijo je preživela v ilegali, naslednja leta pa v begunstvu in zdomstvu, kamor se je umaknil pred komunističnim nasiljem večji del njenih preživelih izvoljenih poslancev in županov. Kot nekoč ima tudi sedaj demokratično strukturo po večini dežel, kjer so naseljeni Slovenci, izvoljeno vodstvo ter jasen in aktualiziran program. Tega vsaj nekateri med vami dobro poznajo, saj smo jim ga posredovali v prvih mesecih leta 1990.

Veste tudi, da smo ohranjali Slovensko ljudsko stranko, ko v domovini ni nihče upal niti misliti na politični pluralizem. SLS je vsa leta prisilnega zdomstva predstavljala slovenske interese na mednarodnih forumih krščansko demokratičnih in ljudskih strank. Skupaj z drugimi demokratičnimi strankami v zdomstvu je opozarjala tuje državnike in ustanove na krivice, ki jih je trpel naš narod pod komunističnim totalitarizmom in na napore ogroženih slovenskih manjšin v zamejstvu za narodni obstoj. Tako je bila nepretrgano živ slovenski demokratični glas v svetu. Med rojaki je ohranjala slovensko krščansko in demokratično politično tradicijo, da bi jo nekoč vrnila svobodnemu narodu. Znano vam je tudi, da je bil vedno naš namen izvesti to v obliki povezave s takimi političnimi skupinami v domovini, ki bi izhajale iz istih programskih osnov in katere bi z delom izkazale zvestobo vrednotam, ki so temelj Slovenske ljudske stranke. Naravna pravičnost in osnovno pravilo sožitja, ki je v veljavi po vseh deželah z dolgotrajno demokratično tradicijo, pa narekujejo, da je to stvar dogovora in ne enostranskega posega.

S tako enostransko odločitvijo bi SKZ-LS prezrla politično delovanje več generacij in praktično odpisala del slovenske stvarnosti, podobno kot so to dolga leta poskušali brez uspeha že drugi.

Ne moremo razumeti, da prav vaša stranka, ki se tako krepko in upravičeno poteguje za vrnitev krivično odvzete imovine, v skladu s tedanjimi zakoni, zdaj postopa sama na podoben način. Tako si je mogoče kvečjemu prisvojiti ime, ne pa kontinuitete in tradicije SLS.

V kolikor bi bila ta odločitev SKZ-LS samo korak na poti do zgoraj omenjene povezave, pa upravičeno pričakujemo, da se bodo zastopniki vseh prizadetih skupin čimprej sestali in dogovorili o snovanju stranke, ki bi združevala vse Slovence, katerih pogledi in delovanja temeljijo na skupnih narodnih ter krščanskih vrednotah. Zato bo Slovenska ljudska stranka obstajala v zdomstvu in si še naprej prizadevala za pravične odnose v slovenskem narodnem občestvu ter za dosego omenjenih demokratičnih povezav, dokler se te ne uresničijo.

Buenos Aires, Toronto, Cleveland, Pariz; 10. februarja 1992.

Za načelstvo Slovenske ljudske stranke:

dr. Marko Kremžar
načelnik

Rudolf Smersu
poslanec SLS in
zadni predsednik SNO

Rudolf Hirschegger
glavni tajnik

dr. Peter Klopčič (Kanada) - arh. Jure Vombergar (Argentina) - Ciril Guštin (Evropa) - Tone Oblak (ZDA) - inž. Marjan Struna (Evropa); podnačelniki

V duhu se mendoški Slovenci pridružujemo zahvalni sv. maši in slavnosti ob spomeniku junakov. Ob tej priložnosti, ko smo prevzeli nase breme samostojnosti in ko je svet priznal, da smo zmožni te velike odgovornosti, se moramo vsi Slovenci, tisti, ki živijo v matični domovini, in mi v izseljenstvu še bolj prizadevati, da ustvarimo pravično in solidarno slovensko občestvo v svetu.

V Mendozi, 1. februarja 1992

Nova banka Alpe-Jadran v Ljubljani

Po mednarodnem priznanju države Republike Slovenije so sedaj dane možnosti, da ustanovimo novo banko Alpe-Jadran s sedežem v Ljubljani. Namen te nove banke bo servisiranje dobrostojećih domačih podjetij na domačem in mednarodnem trgu in ustanoviti razvojno družbo pri izpeljavi dobrih projektov. Po dogovorih s predsednikom Lojzetom Peterletom se je italijanska bančna skupina Cassa di Risparmio s sedežem v Gorici, Trstu in Vidmu odločila, da vloži v banko Alpe-Jadran vsaka od teh po 3 milijone DEM. Cassa di Risparmio bo zagotovila tudi know-how in omogočila banki Alpe-Jadran vključitev v mrežo Swift s sedežem v Bruslju.

Da ne bi ta banka postala pretežno italijanska, vabimo vse Slovence po svetu in v Sloveniji, da postanejo delničarji nove banke Alpe-Jadran in/ali komitenti (klienti) pri bodočih investicijah. Vaš odgovor bomo uporabili kot osnovo za pripravo ustanoviteljske pogodbe in načrta poslovanja banke v prvih dveh letih po ustanovitvi. Izjava o interesu se v ničemer ne obvezuje. Vsak delničar bo moral kupiti delnice v vrednosti najmanj 50.000 DEM.

Do sedaj štejemo med soustanovitelje g. Štefana Faleža iz Rima (hotelska organizacija Holiday Inn) in g. Kastelica iz Toronta (Slovenska hranilnica Janeza E. Kreka) ter več dobrostojećih podjetij v Sloveniji, katera so deležna vladnega zaupanja.

Z našo prisotnostjo bomo gotovo pomagali pri gradnji nove Slovenije in si omogočili vstop v evropski trg, posebno pri razvoju turizma, zavarovalnin in mednarodne trgovine, kjer so največje možnosti, obenem pa pri nakupu družbenih podjetij, ki jih je država zgradila po drugi svetovni vojni in jih razprodaja tujcem po zelo nizkih cenah.

To je trenutek za vse Slovence, ki želijo, da bi Slovenija tudi na ekonomski ravni ostala slovenska.

Vse potrebne informacije Vam jih lahko posredujemo po faksu (38-61) 319-751.

V pričakovanju Vašega odgovora Vas lepo pozdravljamo

Mag. Sebastijan L. Kocmur
vodja projekta

Dr. Tomaž Kunstelj
kabinet predsednika vlade

Razmere v bivši Jugoslaviji

Nekaj tednov po podpisu premirja med Hrvati in Srbi se še vedno vršijo sporadični spopadi na hrvaškem ozemlju. Marsikdo je pričakoval, oziroma se je bal, da bo „jugoslovanska“ vojska energično reagirala, ko sta Slovenija in Hrvaška dobili priznanje evropskih in drugih držav. K sreči se razen manjših spopadov ni zgodilo nič hujšega. Priznanje obeh samostojnih držav in tudi relativno premirje med Hrvati in Srbi Nemci pripisujejo svojemu prizadevanju, vendar je po mnenju „Neue Zürcher Zeitung“ lastna hvala Bonna preuranjena.

S priznanjem Slovenije in Hrvaške kot samostojne države se morajo Srbi zavedati, da ne morejo od nikogar pričakovati nobene pomoči in da je dosedanja stara Jugoslavija dokončno pokopana. S tem dejanjem pa položaj srbske majšine na Hrvaškem na noben način še ni rešen. Če se premirje, četudi v rahli obliki, le še spoštuje, je zasluga predvsem odposlancev Združenih narodov in njihovih sodelavcev in ne posredovalcev Evropske skupnosti. Kdaj in v kakšni obliki bo prišlo na konfliktno ozemlje obljubljenih 10.000 vojakov Združenih narodov, še ni določeno, čeprav sta se tako hrvaška kakor tudi srbska vlada v bistvu le odločili, da jim prepustita sporno ozemlje. Hrvati upajo, da bodo prej ali slej lahko zopet dobili popolno oblast nad svojo zemljo — potem, ko ga bodo federalne čete zapustile s svojim težkim orožjem! Predsednik Tudjman je večkrat odločno povedal, da se svojim pravicam ne bodo nikdar odrekli ter da se bodo še naprej vojskovali, če bo potrebno. Iz Beograda prihajajoče izjave so težko razumljive. Predsednik Milošević je zatrdil, da so srbski vojaški cilji že doseženi in če bodo mednarodne čete prevzele varstvo Srbov na hrvaškem ozemlju, nima pomena, da bi federalne čete še ostale tam. Politični analitiki pa so mnenja, da si hoče Milošević zajamčiti mesto sogovornika pri bodočih pogajanjih. Morda je prepričan, da bodo srbski vodje v Krajini in Slavoniji itak odklonili prihod „modrih čelad“.

Po drugi strani je možno, da se hoče srbska armada reorganizirati. Zato bi rada svoje čete odpoklicala iz Hrvaške, da jih bo lažje koncentrirala v Bosni-Hercegovini in morda tudi v Makedoniji, saj Beograd meni, da so srbski interesi v teh dveh državah direktno bolj ogroženi kakor na Hrvaškem. S tega stališča je seveda razumljivo, zakaj je

Beograd sporazumen s prihodom modrih čelad. Vendar je vprašanje, kako se bodo zadržali srbski četniki in milica, ki bodo ostali na Hrvaškem ozemlju — in če ne bodo potem oni začeli napadati mednarodnih čet.

Časnikar C. K. je mnenja, da trenutno obstaja večja nevarnost spopadov v Bosni kakor pa, da pride do večjih novih bojov na Hrvaškem. Čeprav vlada v Sarajevu dosedaj še ni prevzela nobenih korakov, da bi pomirila srbsko manjšino (to je tretjina vsega prebivalstva), bo mogla več dolgo časa mirno gledati, kako le-ta pripravlja „Novo Jugoslavijo“. Pri tem ne smemo pozabiti, da bi tudi Hrvati v slučaju razpada sedanje države Bosne-Hercegovine radi pridružili svoji državi ozemlje, kjer živijo Hrvati in je že pod nemško okupacijo pripadala takratni ustaški državi.

Prav tako realni so konfliktni potenciali v Makedoniji, ki je stoletno sporno ozemlje, posebno še, ker Bolgarija podpira težnje Makedoncev po samostojni državi. Med Miloševićem in grškim ministrskim predsednikom Mitsotakisom pa je že dogovorjeno, da mora država Jugoslavija ostati še naprej — seveda v drugačni obliki, čeprav sta se Slovenija in Hrvaška že ločili od nje.

Albanska Tirana zasleduje želje Albancev, ki živijo v Jugoslaviji, je pa vojaško tako šibka, da v primeru oboroženega spopada ne bi mogla priti v poštev. Nevarno bi seveda bilo, če bi Bolgarija pomagala Makedoncem. Srbska vlada ima torej dovolj razlogov, če hoče svojo vojsko potegniti iz Hrvaške in jo preurediti, da bo kos težavam.

Francija in Anglija sta iz svojih prejšnjih izkustev dobro poznali razmere na Balkanu. Zato sta tako dolgo odlašali s priznanjem samostojne Slovenije in Hrvaške, čeprav sta ju Nemčija in Avstrija nagovarjali k tej odločitvi. S svojim brezobzirnim nastopom, z grobim uničevanjem in pobijanjem pa se je federalna vojska skupaj s srbskimi milicami, ki operirajo na Hrvaškem, postavila v takšno luč, da obema velesilama že ni preostajalo drugega, kakor da sta priznali suverenost Slovenije in Hrvaške.

Mlada slovenska država je samostojna in gre svojo pot razvoja. Na jugu stare Jugoslavije pa dopisnik „Neue Zürcher Zeitung“ C. K. napoveduje mnogo težko rešljivih vprašanj.

Priredila D-ova.

VOLITVE V SLOVENIJI

VOLITVE BODO JUNIJA

IZSELJENCI V DRŽAVNI SVET?

Med pomembnejše novice z notranje-političnega področja sodi preobrat na sestanku predstavnikov parlamentarnih strank o volilni zakonodaji. Krščansko demokratska stranka in Demokratska stranka Slovenije sta se namreč odločili, da spremenita svoje dosedanje stališče in podpreta proporcionalni sistem pri volitvah poslancev v državni zbor. Zanju je važnejše, da se volitve izvedejo čimprej in se je že zato treba takoj sporazumeti o volilnem zakonu.

Volilnih okrožij naj bi bilo 14, prag za vstop v parlament pa trije mandati. Z omenjenim sporazumom pa se ne strinjata Slovenska ljudska stranka (prejšnja Kmečka stranka) in narodno demokratska stranka, predvsem z argumentacijo, da ljudje želijo na volitvah izbirati konkretne ljudi, ne le stranke. Dušan Plut, član predsedstva Slovenije in predsednik Zelenih, ki vodi omenjeno koordinacijo strank, je ocenil, da dosežen politični sporazum z dvetretjinsko večino v parlamentu omogoča tehnično in strokovno pripravo novih volitev že junija.

DRNOVŠEK IMA STRANKO

Mesec dni pred kongresom Liberalno demokratske stranke, bivše komunistične mladine, se je očitno tudi Janez Drnovšek odločil, da se pridruži tej stranki in kandidira za njenega predsednika. Drnovšek se je torej po kolebanju, ali naj ustanovi svojo stranko — v prid temu je govorila njegova popularnost — ali naj pristopi k že formirani stranki — korist tega je že izoblikovan strankarski aparat — odločil za slednjo možnost. Če bo uspel Drnovšek svoje privržence potegniti za seboj, to lahko pomeni, da bo LDS postala najmočnejša stranka leve.

Predstavniki strank so razpravljali o izhodiščih za volitve v državni svet, ki jih je pripravila posebna delovna skupina za pripravo volilne zakonodaje. Ustava določa, da se v državni svet voli 40 poslancev: 22 predstavnikov lokalnih interesov; 4 predstavniki delodajalcev; 4 predstavniki delojemalcev; 4 predstavniki kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev; in 6 predstavnikov negospodarskih dejavnosti. Državni svet ima funkcijo senata ali lordske zbornice.

Dr. Hubert Požarnik je v imenu Zelenih povedal, da njihova stranka pristaja na vse rešitve, saj se zavzemajo za čimprejšnje volitve. Podpirajo pa tudi pobudo, po kateri bi dva mandata v državnem svetu dobila tudi predstavnika Slovencev v tujini.

Nace Polajnar (SKD) je opozoril, da v Sloveniji nimamo lastnikov kapitala, kar pomeni, da ni jasno, kdo v Sloveniji je delodajalec in kdo je delojemalec. Menil je, da je treba oblikovati začasni zakon o volitvah v državni svet, ki naj bi veljal ob letošnjih volitvah. Zavzel se je tudi za določila, po katerih bi prestavnike lokalnih skupnosti volili neposredno, predstavnike ostalih interesov pa posredno.

Matjaž Sinkovec (SDSS) je menil, da so Slovenci v tujini državljani drugih držav, kar bi lahko pomenilo oviro predstavnikov Slovencev v tujini.

Ivan Oman (SLS) je predlagal, da naj se sprejme tak volilni zakon za državni svet, ki bi veljal samo za letošnje volitve.

Predstavniki parlamentarnih strank naj bi se ponovno srečali predvidoma čez 14 dni.

STA

SPOROČILO JAVNOSTI

Izjava Mestnega odbora Slovenskih krščanskih demokratov iz Ljubljane

Stranke opozicije kot naslednice nekdanje Zveze komunistov in z njimi povezani javni mediji (časopisi Delo, Dnevnik, Večer in drugi ter radio in televizija) vodijo že od demokratičnih volitev dalje silovito kampanjo proti prvi slovenski demokratični vladi, posebej pa proti stranki Slovenskih krščanskih demokratov in proti njenemu predsedniku. Ta kampanja je v zadnjem času prerasla v pravo boljsevistično gonjo, v kateri ne izbirajo sredstev. „Fabricirajo“ se razne afere, npr. afera s svetovalcem predsednika vlade g. Pleskovičem, navezovanje g. Peterleta z vodjem SDP tov. Ribičičem, izsiljevanje vladne krize s silovitimi napadi v časopisju in na RTV, stalno proizvajanje anket javnega mnenja, v katerih naj bi javnost najbolj negativno ocenjevala g. Peterleta, po drugi strani pa najbolj pozitivno nekdanjega vodjo Zveze komunistov, ki pa je dejansko skupaj s svojo stranko najbolj odgovoren za razsulo na gospodarskem področju in na področju javnega življenja. To glorificiranje prerašča v pravi kult osebnosti, brez katerega komunisti oziroma njihovi večkrat prebarvani nasledniki očitno ne morejo.

Namen vse te gonje je očiten: oblatiti predvsem stranko Slovenskih krščanskih demokratov, ki jo štejejo, po pravici, za svojega najnevarnejšega nasprotnika. Dejstvo je namreč, da je krščanska demokracija v Evropi eden od najtrdnjših stebrov demokracije, čuvanja človekovih pravic in zdravega gospodarstva (Nemčija, Italija, Belgija, Holandija, Luksemburg in druge).

Pričakujemo, da se bo gonja proti naši

stranki v sedanjem predvolilnem obdobju še okrepila. Upamo pa, da bodo slovenski volilci znali ceniti poštenost in načelnost naše stranke, ki ni obremenjena z nikakršno nečedno preteklostjo, ki pa je bila prisiljena v obdobju po volitvah nositi težko breme postavitve in nadaljnje gradnje demokratične države in njenih institucij ter zdravljenja gospodarstva in družbenih dejavnosti, ki so zašle v globoko krizo zaradi 45-letnega komunističnega režima. Pri tem je bilo treba marsikdaj sprejemati tudi nepopularne ukrepe, ki so prizadeli osebni in družbeni standard, vendar pa so bili potrebni, da bi lahko gospodarske in družbene dejavnosti začele na trdnjših temeljih in da bi tako približale načinu življenja, kakršnega imajo naši sosedi v Evropi. Z ohranitvijo komunističnega sistema ali tistega, ki nam ga ponujajo danes prebarvani nasledniki komunistov, za kaj takega ne bi imeli nobene možnosti.

Vsem prebivalcem Ljubljane in Slovenije želimo srečno novo leto!

Ta izjava je bila sprejeta na seji MO SKD Ljubljana dne 30.12.1991

Miroslav Mozetič
predsednik MO SKD Ljubljana

Popravek

V poročilu o 80-letnici Emila Cofa je potrebno popraviti, da je slavljeneц prevzel poveljstvo nad 1. udarnim bataljonom septembra 1944 (in ne 1943) ter da je služboval v Kočanih (in ne v Rošanih).

Oprostite pomoti.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Pričenjamo novo leto, kot običajno po počitnicah. A se nenehno srečujemo s starimi napakami argentinske politične družine. S tega vidika je opisovanje večkrat dolgočasen posel, ker se stalno povračajo iste prispodobе, isti nastopi, iste besede... le včasih se igralci menjavajo, in se to v škodo, ne v korist družbi in njeni skupni blaginji.

POHODI IN UMIKI

Ni dvoma, da se je pričel krhiti najvidnejši uspeh Menemove vlade, to je stabilizacija. Gospodarska ekipa je napovedovala za celotno leto 1992 komaj 7% inflacije. Menem je, nekoliko bolj realistično (kar sicer ni njegova navada) govoril o 10 odstotkih. Dejstvo je, da sta prva dva meseca letošnjega leta požrla že polovico te številke in četudi bi se odslej naprej sukalo vse po računih in željah ministra Cavalla, tega spodsrljaja ne bo mogoče zbrisati. Tudi ne posledic, ki jih bo prinesel čas.

Neumno bi bilo trditi, da je vse izgubljeno. A da ne živimo v raju stabilnosti je dejstvo, ki ga mora najprej vlada sama sprejeti. Niti ni važno, če so cene porastle zaradi novega davčnega pritiska, kot trdi minister, radi nesorazmerja z dolarjem, kot trdi stari ekonomist Alemann, ali pa zaradi dobičakželjnosti velikega dela argentinskih podjetnikov in trgovcev. V načrtih in napovedih o gospodarski bodočnosti bi morali vladni strokovnjaki računati na vse te činitelje, ker nobenega resnega dela ne moremo opraviti, če gledamo na položaj tako, kot bi ga sami želeli in ne tako kot nam ga stvarnost kaže.

V to past so padle doslej domala vse argentinske vlade in vse ekonomske ekipe. Le spomnimo se za časa vojaških vlad, ko so govorili o „nemškemu receptu“ in skušali uvesti ukrepe, ki so se v Nemčiji sijajno obnesli, tukaj pa klavirno propadli. Položaj je drugačen, okoliščine, ljudje... Ne boljši, ne slabši — drugačni. In isto se dogaja na političnem področju, kjer je ves ta čas oddiha nemoteno tekla naprej krvava notranja vojna.

Zadnje čase so bralci mogli zaslediti namige, govornice, pisanje, da bo prišlo do novih sprememb v vladi. Gre za mesto vzgojnega ministra, ki je že dolge mesece „kandidat“ za odhod in pa za zunanega ministra. Salonia izgleda, da zaenkrat mirno sedi na svojem ministrskem stolčku, zlasti sedaj, ko se šolsko leto komaj pričinja in spopadi z učiteljskimi sindikati še niso prišli do eksplozivnega izraza. Kar pa se tiče zunanjega ministra, zatrdimo, da Guido Di Tella doslej ni storil nobene vidnejše napake. Obratno: temelj zunanje politike postavlja sam predsednik, in minister je zvest izvrševalec te politike. Morda polaga preveč naglasa v udinjanje severnoameriškim diktatom. A to je vse. Nobenega razloga ni, da bi ga zmenjali z osemindesetletnim Alemannom.

Nobenega razloga, razen tega, da bi bilo zunanje ministrstvo prehodna postaja za gospodarsko ministrstvo. In o tem se je tudi že mnogo govorilo in pisalo. Za nekatere je Cavallo preveč polemična figura, za druge pa da si je priboril prevelik kos oblasti, in marsikomu ogroža lepšo bodočnost. Kar pa se Alemanna tiče, je znana njegova ortodoksna liberalna linija. V večini ukrepov soglašja s sedanjim ministrom, a se od njega ločuje bistveno v tem, da smatra, da je sorazmerje med pesom in dolarjem že dolgo zapadlo.

ZNOVA NA POTI EDINOSTI

Vsekakor predvidevajo, da bo predsednik vsak hip znova potrdil vse svoje

sodelavce. Zlasti kar se tiče gospodarstva ne more stalno manjati figur; še manj sredi kritičnih pogajanj glede zunanjega dolga. Tuje banke ostro nastopajo, vlada pa velik del svoje gospodarske strategije postavlja na temelj vstopa v plan Brady, ki bi za kakih 40% znižal argentinski zunanji dolg.

Lepe zunanje izglede in tudi rastoči ugled v tujini (obisk v Franciji je znova pokazal čudno priljubljenost Menema pri inozemskih vladah) pa je treba zoperstaviti domačim težavam. In tu ne gre samo za kanibalstvo v vladnih vrstah peronizma, marveč tudi za socialni položaj, za katerega ne najdejo izhoda in pa za globoke spremembe, ki jih vlada uvaja in nalletava jo na rastoč odpor v različnih krogih družbe.

Eden izmed problemov je položaj upokoencev. Temu je treba sedaj pristeti spremembo pokojninskega sistema. Nikogar ne pomirijo vladne napovedi, da država ne bo priznala niti centava tistim, ki še niso izpolnili 45 let, in se bodo morali preseliti v privatni pokojninski sistem. Razumljiv je bes tistega, ki je skozi 24 let vsak mesec prispeval 11% svoje plače za pokojnino, pa bi mu sedaj vse to zanikali samo zaradi tega ker „ni denarja“. Pa naj naslednji dan sam minister vse to zanika in napove drugačen načrt, sumnja ostane in nejevolja tudi.

Še hujsji je položaj glede osnutka spremembe socialnega skrbstva, ki so bile večnoma v rokah sindikatov, pa jih bodo sedaj uzakonili kot „prostovoljne“. Res je doslej ves sistem dišal po korporativizmu; preživel kos starega peronizma. A nov osnutek zakona o sindikatih napoveduje tako atomizacijo, da o kakem sindikalnem nastopu ne bo niti govora. Omenimo le, da bi po tem osnutku lahko obstajali sindikati s samo 25 člani.

To je povročilo, da so se sprti sindikati, raztepeni v štirih vejah ali skupinah, znova začeli približevati. Pot edinosti je težka, a korakajo kolikor hitro jim okoliščine dovoljujejo. Stara sindikalna garda sliši, kako ji bije zadnja ura, pa vstaja iz mrtvaške postelje in se pripravlja na zadnji boj. Kako jim je sedaj lahko pustiti ob strani stare spore je razvidno iz dejstva, da se nihče ne puli za vodstvo. Vsaj ne za osebno in neomajno oblast. Sklenili so že, da bo vodstvo nove CGT kolegialno. Bilo bo pet sekretarjev, ki bodo rotativno izvajali glavno sekretarstvo, poleg tega zbor svetovalcev, ki jih bodo imenovala posamezne sindikalne organizacije. Pač, nekaj takega kot je bilo jugoslovansko predsedstvo.

Koliko časa more trajati taka organizacija je vprašanje. Vsekakor dokler v svojem boju ne zmaga ali pa ni poražena. Dokončen izid spopada z vlado bo tudi trenutek pričetka novih notranjih bojov. A to je že navada, tako v teh območjih, kot druge po svetu. Saj v stari Evropi tudi trpijo za to boleznijo.

Nekaj podobnega se dogaja v buenosaireski provinci z učiteljskimi sindikati. Ko novi guverner Duhalde seka na levo in desno in padajo krivični in pravični, se je troje doslej sovražnih sindikatov spravilo in nastopilo enotno, da rešijo svoje moči in svoj obstoj. Res je, da vlada, tudi provincijska, vedno bolj škili na „privatizacijo“ vzgoje. Državne šole bodo ostale, a njih število in kvaliteta ne bosta imela nič opraviti s staro, dobro šolo. V teh obdobjih varčevanja vlada gleda na šolstvo kot na zdravstvo in sanitarno infrastrukturo kot na neproduktivne stroške, ki jih je treba čimprej skriti. Res je bilo povsod mnogo izrabljanja in korupcije. A kar je potrebno, je potrebno. Sicer se je neumno čuditi potem, da grozi kolera. Po toči je vedno prepozno zvoniti...

NOVICE IZ SLOVENIJE

LJUBLJANA — Cankarjev dom je v lanskem letu pripravil 956 kulturnih in kongresnih prireditev, kar je enako število v letu 1990. Vendar je tem treba pristeti še 148 prireditev, ki so bile odpovedane zaradi politične ali gospodarske situacije.

KOMENDA — Viktorijan Demšar, upokojeni komendski dekan, je umrl v 88. letu starosti. Od leta 1946 je deloval v Komendi in raziskoval njeno zgodovino, predvsem delo in življenje komenskega župnika Petra Pavla Glavarja.

KRŠKO — Jedrska elektrarna v Krškem je v lanskem letu proizvedla 4,7 milijarde kilovatov, kar je rekordna proizvodnja, če upoštevamo, da je morala zaradi vojnih dogodkov sredi leta delovati z zmanjšano močjo. JE je izpolnila tudi deset let obratovanja: v tem času je proizvedla kar 40 milijard kilovatih ur elektrike v nadvse varnih in zdravih okoliščinah.

LJUBLJANA — Moj ata, socialistični kulak je naslov dramskega dela Toneta Partljiča, ki je poželo mnogo pohval tako od kritikov kot od publike. Zdaj je Partljič spisal še Moj deda, socialistični mrtvak, ki pa ni imel takega uspeha. Kritika je delo strgala; manjka še izjava publike, ki pa potrebuje malo več časa za sodbo.

GROSUPLJE — Problem s smetiščem v Stehano skušajo urediti občinske oblasti in vaščani. Občina je bila dala dovoljenje, da se uredi smetišče v opuščnem kamnolomu in ga izravnajo, vaščani pa pravijo, da izravnava presega že tri metre okoliški teren. Kot protest so zaprli dohod do smetišča in mislijo vztrajati, dokler občina ne prepove nadaljnjega odlaganja smeti.

LJUBLJANA — Menjalni tečaj 6. februarja je kazal na naslednje razmerje: 1 dolar USA = 80 SLT; 1 DEM = 53 SLT.

LJUBLJANA — V učnem centru Teritorialne obrambe so začeli v januarju prvi tečaj za podčastnike, ki bo imel osemdeset učnih dni. Ko bodo v marcu končali tečaj, bodo dobili čin vodnika in prevzeli prvi redni kontingent vojakov teritorialne obrambe.

KOPER — V koprskem pristanišču so lani pretovorili 4,3 milijona ton tovora. To pomeni za petino manj kot predlanskim, kar je pripisati vojnemu stanju in večjim stroškom zavarovanja. Za naprej upajo, da bo položaj boljši, ko bo uspelo povezati se z madžarsko železnico in ko bo Metalna začela sestavljati štiri velika dvigala, ki jih bodo potem prepeljali na Daljni vzhod.

BUDIMPEŠTA, Madžarska — Miting evropske mladine je bil letos v Budimpešti. Pripravlja ga v začetku vsakega leta ekumenska skupnost iz Taizeja v Franciji v katerem izmed velikih evropskih mest. Na to romanje je prišlo tudi kakih 1.600 Slovencev pod vodstvom duhovnikov Mateja Zevnika in Milana Knepa. Njihova prisotnost je bila razvidna iz velikega števila zastav, po katerih so jih spoznavali domači in tuji romarji, ter po prešernem petju.

LJUBLJANA — Mezzosopranistka Marjana Lipovšek je v mesecu januarju imela več nastopov. V Münchenu je pela solistično vlogo v Brucknerjevem Te Deumu (dirigiral je Zubin Metha), na Dunaju je snemala ploščo (Sony) z Brahmovimi pesmimi, v Berlinu pa vlogo Amneris v Verdijeve Aidi.

LJUBLJANA — Prve registrske tablice so začeli prodajati konec januarja. V Kovinski industriji Ig so jih pripravili za enajst registrskih območij, od katerih za dve (Murska Sobota in Novo mesto) še ni odločeno, kakšen grb bosta imela. Par tablic stane približno tisoč tolarjev.

ŽIRI — Tovarna čevljev Alpina je ustanovila mešano družbo v Italiji, v kateri

ima večinski delež, da bi izboljšala možnosti za izvoz na zahodni trg. Milijon in pol parov naj bi šlo na zahodni trg, kar pomeni tri četrtine proizvodnje. Alpina se je znašla v slabem položaju zaradi političnih problemov v Srbiji in vojne na Hrvaškem ter zaradi gospodarske krize v državah vzhodne Evrope.

LOGATEC — Poslanci logaške občine so odločili, da bodo v občinski proračun vključili denar za preiskavo kraških jam, v katerih naj bi se nahajala trupla izginulih po drugi svetovni vojni. Prav tako se potegujejo, da se uredijo matične knjige, v katerih pogrešani občani niso vpisani v knjigo umrlih.

LJUBLJANA — Prvo večjezično izvedbo radijske igre je pripravil Radio Slovenija. Gre za delo Anthonyja Burgessa Srečanje v Valladolidu, ki ga je režiral Aleš Jan, igrali pa so še Polde Bibič, Aleš Valič, Ivo Ban in Pavle Ravnohrib. Jan je pripravil montažo z dvanajstimi radijskimi produkcijami, ki bo predstavljena letos 3. junija na srečanju strokovnjakov Evropskega združenja v Edinburghu. S tem delom naj bi prišel na dan kolorit Evrope, ki se v radijskem prostoru povezuje med seboj po jezikih in ne po državah. Sicer pa je sam režiser izjavil, da je ta različica radijske igre lahko razumljiva vsem ali pa tudi nikomur.

LJUBLJANA — Mayerjevo hišo pri Tromostovju bi radi prenovili, da bi skupaj s Tromostovjem prenovljeno fasado francišanske cerkve zaokrožili v enoto, ki so jo zamislili takratni arhitekti (Plečnik, Rohrmann).

JESENICE — Do srede marca bodo odpeljali vseh 478 sodov s posebnimi odpadki, ki so se vrnili iz Bosne. Odpeljali jih bodo na Finsko, kjer jih bodo sežgali. Sodi že precej mesecev burijo slovensko javno mnenje, predvsem pa Jeseničane, saj se vozil kar ni mogel razvozljati. Zdaj odpeljujejo te sode, a za ceno 18 milijonov šilingov, kolikor stane prevoz, analiza snovi in sežig.

LJUBLJANA — Lutkovno gledališče Ljubljana je v lanskem letu imelo 457 predstav, katere si je ogledalo 66 tisoč gledalcev. Predstavili so osem premier, obnovili dve uprizoritvi iz prejšnjih sezon in ponavljali dvanajst uprizoritev iz predlanske sezone. Kot posebnost navedemo, da je bila Sapramiška Svetlane Makaričeve bila že tisočkrat ponovljena, gledališče pa ima tudi Klub mladih lutkarjev, v katerem se družijo kakih dvesto otrok-lutkarjev.

Mogoče ne veste, da...

— da jugoslovanska letala z velike visine preletavajo in fotografirajo slovenske meje...

— da je v Uradnem listu avtonomne boscenske province poleg nemščine in italijanščine rabljena tudi ladinsčina...

— da je bivšega tajnika KP Českoslovaške Husaka, ki je po odstavitvi s predsedniškega mesta države živel osamljen in zaničevan obiskoval in tolažil nadškof v Trnavi Jan Sokol in da se je Husak na koncu spreobrnil h krščanstvu („Prosim Boga, da mi odpusti“)...

— da obstaja zamisel, da bi stavbo v Prevaljah, v kateri je po prvi svetovni vojni — od leta 1928 — gostovala Mohorjeva družba, potem ko se je umaknila tja iz Celovca, spremenili v muzej te ustanove...

— da, če bi sešteli vse besede iz zgodovine slovenskega jezika z narečji vred, bi dobili približno 500.000 besed...

MLADIKA, Trst, št. 10, 1991

PRIJATELJEM V SPOMIN

+ Aleksander Pirc

V četrtek zvečer, 6. februarja, je po kratki bolezni umrl Aleksander Pirc v 67. letu starosti. Pokojni je bil rojen v Ljubljani, kot študent se je vključil v domobranske vrste in je bil pozneje dodeljen odredom na Primorskem. Ob koncu vojne so se čete umaknile v Italijo, odkoder zavezniki niso vračali njim predano slovensko vojsko.

Preko raznih taborišč je prišel v begunsko taborišče Senegalija, kjer se je začel kulturno udejstvovati, predvsem v dramskem odseku. Tam se je spoznal z Mojco Šetina, kjer sta se tudi kmalu poročila. Po poroki sta bila nekaj časa v službi v Rimu in nato sta prišla v taborišče Trani blizu mesta Bari. V tem taborišču se je nahajalo čez štiristo slovenskih fantov iz Gorenjske in Štajerske, kateri so bili nasilno mobilizirani v nemško vojsko. Organizirano je bilo prosvetno življenje, ki je s prihodom družine Pirc in duhovnika Staneta Skvarca močno poživelo.

Pokojni je prišel v Argentino s svojo družino leta 1948 ter se naselil in zaposlil v Carapachayu, kakor tudi mnogo slovenskih družin, mnoge z malimi otroki. Ko so se družine nekoliko ustalile, se je osnovala verska in narodna skupnost, je bilo treba misliti na slovensko šolo. Pirc je prevzel šolo, pouk se je vršil v tujih prostorih, pa je bilo treba misliti na lastno zemljišče in lastne prostore; kmalu je bilo oboje uresničeno. Šola in društveno življenje se je poživelo, prav po prizadevanju pokojnega Pirca. Poleg učitelja je bil kulturni referent in pevovodja mladinskih zborov. Nešteto nastopov in prisrčnih prizorov je bilo uoprizorjenih prav na njegovo pobudo. Dostikrat, ko ni bilo primerne materiala, je bil odvisen od osebne iznajdljivosti in od pomoči žene Mojce. Štirinajst let je uspešno vodil šolo Josipa Jurčiča, še dalje pa je bil odbornik za kulturo v našem Domu. Kako lep zgled za marsikatero danes med nami. Številna družina, skromni dohodki, pa je vedno našel čas za skupnost,

danes pa se mnogi v vsej udobnosti in ugodnosti izgovarjajo, da ni časa za delo v društvu. Čeprav je bil toliko let slovenski učitelj, ni skrival žalosti, da slovenska beseda zamira po naših družinah. Po drugi strani pa tudi ni skrival veselja, ko je videl, da je v tolikih mladih družinah bivših njegovih učencev občevalni jezik le slovenski.

Pokojni Pirc je bil vse življenje zagovornik samostojne Slovenije. V zadoščenje mu je bilo, ko je na dan proglatitve samostojne Slovenije, 26. julija preteklega leta, bil osebno navzoč in manifestiral v svoji Ljubljani.

Ko se je vrnil, so se pojavili prvi znaki bolezni. V nedeljo pred božičem je bil še pri maši v našem Domu, ko je s svojim glasom, kakor tolikokrat spremljal ubrano ljudsko petje. Lepa gesta je bila narejena, ko so z letošnje otroške kolonije v Cordobi poslali raznim javnim delavcem pozdravna pisma, med njimi tudi Pircu kot nekdanjemu učitelju s pripombo: če ne bi bilo vnetih učiteljev, bi ne bilo otroških kolonij. Že v bolnišnici nekaj dni pred smrtjo so mu prebrali pismo in je bil vesel in ginjen. Hvaležnost, ki mu je bila tako izkazana, je šla z njim v svež grob.

Na mrtvaškem odru je ležal v našem Domu. Pred pogrebom je bila sv. maša, katero je opravil Albin Avgustin, maševal pa je Tone Rant in salezijanska duhovnika Santiago Ermondo in Raúl Meiga. Po maši pa so truplo spremili številni prijatelji in znanci na pokopališče Boulogne, kjer je pokojni našel zadnji dom.

Rajni Aleksander Pirc zapušča ženo Mojco in hčerke Metko, Mojco, Lučko in Moniko z družinami in Marjana, 12 vnukov in ostalo sorodstvo, katerim izrekamo globoko sožalje in tolažbo.

Dragi Saša, izvršil si svojo dolžnost, mirno počivaj v tuji zemlji.

Globoko sožalje izraža tudi Svobodna Slovenija, katere pokojni je bil zvest bralec že od začetka.

+ Ivan Breclj

V naši zadnji številki pred počitnicami smo zapisali žalostno novico, da je dne 24. januarja umrl Ivan Breclj, ki bi tri tedne kasneje praznoval svoj 68. rojstni dan. Žapuže pri Ajdovščini so mu bile rojstni kraj, malo semenišče v Gorici pa šola, ki jo je leta 1938 zapustil. Izučil se je za pleskarja in ko je izbruhnila vojna v letu 1942, je kot narodno zaveden fant deloval v narodnjaških gibanjih. Vendar pa so ga italijanske fašistične oblasti uvrstile v poseben bataljon in ga poslale na vežbanje v no-transtroj Italije, da jih ne bi oviral v doma-čih krajih.

Kapitulacija Italije v septembru 1943 ga preseneti ob Gardskem jezeru, od koder se napoti peš domov, izogibajoč se nemških vojakov, ki so jih že lovili, a so jim prebivalci v Venetu nudili pomoč, da so uspeli prebiti se do doma. Tam je nekaj časa deloval kot učitelj, pa tudi pristopil k primorskemu domobrancem. Poleg fašističnega terorja je spoznal tudi komunistične morije, ki jih je občutil tudi na lastni družini. V Gorici je med vojno tudi nadaljeval gimnazijske študije, ki jih je dokončal že po vojni na goriški klasični gimnaziji.

Iz italijanskih begunskih taborišč se je vrnil v Gorico z namenom, da bi ostal v bližini doma, vendar je spoznal, da tega ne bo mogel doseči, in se je odločil za izselitev v Argentino. Tu si je ustvaril dom najprej v Tropezonu, nato pa si sezidal hišo v Castelarju. Poročil se je z go. Pinico roj. Legiša, s katero sta imela pet otrok.

Pokojni Ivan je imel močno voljo, veliko srce in globok smisel za pomoč. Tako je

že leta 1950 bil med pobudniki akcije za zbiranje fondov za katoliški dom v Gorci, pa tudi v kastelarski soseski je sodeloval pri Sociedad de Fomento Alto Castelar (še danes je zaslediti nekaj plošč na pločnikih, ki jih je lastnoročno postavil v začetku urejevanja novega zaselka!). Zelo rad je navezoval stike s primorskimi rojaki in jih tudi vključeval v slovensko skupnost.

Leta 1964 se je odločil, da se vrne v Evropo. Družina se je nastanila v Devinu pri Trstu, rojstni vasi ge. Pinice. Prva leta so bila trda, a je bil navajen garanja. Počasi si je pridobil ugled kot zidar v vsej okolici in tudi za družino sezidal hišo, ki je postala skoraj nujna postaja prijateljev iz vseh koncev sveta.

Tudi v novem okolju ni miroval. Med drugim se je vključil v Slovensko skupnost, kjer je bil duša in tajnik devinsko-nabrežinske sekcije, ene najaktivnejših v deželi. Pred nekaj leti se je upokojil, vendar je bil še vedno aktiven na političnem in družabnem polju.

Smrt je globoko odjeknila tudi tu v Argentini. Pokojni Ivan je bil predvsem dober človek, trdno zavednega in odločnega značaja. S temi vrlinami in velikim smislom za socialno pomoč je zbral veliko število prijateljev, ki so ga radi obiskali v Devinu. Tudi njegov dom v Castelarju je bil vedno odprt znancem in prijateljem.

Bil je tudi reden naročnik našega lista in drugih publikacij, ki jih je dobival iz Argentine. Dragi ge. Pinici, hčerama Mariji in Veroniki ter sinovom Alešu, Martinu in Marjanu izražamo naše iskrene sožalje.

+ Mirko Šmon

V nedeljo, 9. februarja se je mendoška slovenska skupnost v našem Domu zbrala v pokopališki kapeli v Parque de Descanso. Po maši zadušnici smo spremili k zadnjemu počitku našega dragega rojaka Mirka Šmona. Prejšnji dan, v soboto, 8. januarja, je podlegel kruti bolezni.

Vladimir Šmon je bil rojen na Imovici v vasi Brdo v domžalski okolici 14. julija leta 1922. Ko se je razplamtel požar druge svetovne vojne, je bil še mladoleten nasilno mobiliziran v nemško vojsko. Vojskoval se je na različnih bojiščih in bil celo ranjen. Ko je ušel iz nemške vojske in se vrnil domov, so ga mobilizirali partizani in ko je tudi njim ubežal, se je pridružil domobranskim vrstam. Kot gorenjski domobranec je ob koncu druge svetovne vojne odšel na Koroško, doživel tragedijo vračanja soborcev in nato preživel begunska taborišča.

Ko je prišel v Argentino, je eno leto preživel v Buenos Airesu, nato se je preselel v Mendoza. Tukaj je naglo začel graditi dom svoji družini. Poleg skrbi in truda za

preživetje številne družine je stalno sodeloval od polaganja temeljev dalje pri društvenem življenju in v cerkvenem občestvu. Bil je človek vedrega in veselega značaja in ljubitelj slovenske pesmi. Z lepo zapeto pesmijo je ustvarjal veselo in prijetno razpoloženje v svojem družinskem krogu in našem skupnem Domu, kamor je redno in rad zahajal. Odlikoval se je tudi v skrbi za potrebne in zapuščene rojake.

Vzorno je spravil na noge številno družino in zadnja leta bil hrbtenica cele zavedne slovenske rodbine. Ob grobu se je od njega poslovilo 23 vnukov, ki so pretežno del našega šolskega tečaja. Dosledno veren je dal zadnji zgled z vdanostjo v božjo voljo, ko je sprejel vest o neozdravljivi bolezni, ki ga je končno položila v grob. Kot je ob slovesu rekel Stane Grebenc, je Mirko Šmon po vsej pravici lahko s sv. Pavlom rekel: „Dobri boj sem dobojeval, tek dokončal in vero ohranil.“

Svojemu dolgoletnemu prijatelju želi mir v Gospodu tudi Svobodna Slovenija.

+ Florjan Hafner

Zapustil nas je v 72. letu starosti naš mendoški rojak in prijatelj Florjan Hafner.

Po dovršeni osnovni šoli na Jesenicah se je izučil kovaštva in strojne mehanike. Še mlad se je zaposlil pri trgovski ladijski družbi v Dalmaciji in kmalu postal strojevodja. Druga svetovna vojna je prekinila njegovo zaposlitev, a nadaljeval je kot strojevodja pri državnih železnicah. Mnogokrat v nevarnosti pred bombardiranjem se je ob koncu vojne, ki ga je zatekla v Celovcu, nameraval vrniti na svoje ljubljene Jesenice, a je zvedel, da so mu partizani ubili očeta. Zato se je zatekel v begunsko taborišče v Spittalau. Tu se je poročil z Marijo Sajevec in se je leta 1948 odselil v Argentino. Kot strojevodja je dobil zaposlitev v tovarni tunkovega olja v Misionesu. Vsled podnebja ni zdržal, zato je leta 1950 prišel v Mendoza, kjer je dobil službo pri državnem podjetju A y E kot šef elektrarne v Lavallo blizu Mendoze. Zaradi sposobnosti je bil prestavljen v enaki zaposlitvi v večjo vodno elektrarno v Tunuyan, ki jo je vodil več let. Rodili sta

se mu hčeri Marija in Beti. Medtem so spoznali njegove sposobnosti in ga poklicali v Mendoza kot inštalaterja težkih diesel motorjev v raznih eletrarnah. Že po upokoju se je pogosto klicali na posvet v kočljivih zadevah. Vodstvo ga je visoko cenilo in tako je zanesel v podjetje ugled marljivega in vestnega Slovenca.

Poleg poklicnega dela pa je imel tudi čut umetnika. V vsem prostem času je v naravi slikal platna in izdelval v Mendozi tudi uspešno razstavo svojih del.

Pred dobrim letom si mi potožil, da se ne počuti dobro. Prestal si operacijo, a kal zavratne bolezni je ostala. Po hudem trpljenju te je Bog poklical k sebi in dne 25. januarja smo te položili k prezgodnjemu počitku v Parque de Descanso v Mendozi.

Bog bodi tolažljiv v žalosti tvoji ljubljene ženi Mariji in hčerama Mariji in Beti, mi pa se Te bomo spominjali v molitvi.

H. R.

Izrazom žalosti se kot vestnemu dolgoletnemu naročniku našega lista pridružuje tudi uredništvo Svobodne Slovenije.

+ Slavko Komac

Vsaka smrt zaboli, zaboli pa dvakrat, ko ti vstane v spomin veseli fant, ki ti tam v daljnem l. 1944 na goriški postaji s širokim nasmehom v očeh seže v roke in reče: „Hvala Bogu, začeli ste prihajati, malo nas je tukaj.“ Bil je to Slavko Komac, zaveden Slovenec, eden prvih, ki so pomagali pri ustvarjanju slovenskih domobrancev na Primorskem.

Z rodnega bovškega je kot mlad fant prišel v Gorico, hodil v šolo in delal, dokler ni izbruhnila vojna. Kmalu je bil savojski vojak in se rešil vojaške suknje ob razpadu Italije. Vrnil se je še za časa, da se je udeležil septembra 1943 napada naščuvane slovenske množice na Goriški grad, kjer so takorekoč neoboroženi fantje in možje padali pod rafali nemških strojnica in jurišali v smrt na povelje dobro zabarikadiranih politikomisarjev. Tam so se mu odprle oči. Pridružil se je skupini redkih Goričanov (msgr. Brumat, dr. Kacin, ga. Kraljeva, dr. Vogrič, Maks Komac itd), ki so na Goriškem prvi zakričali: „Ljudje božji, to ni nikaka osvobodilna fronta, to so komunisti!“

Slavko je vstopil k Slovenskim stražam na Primorskem, to je domobrancem. S svojo dobroto in nesebičnostjo je osvojil kmalu vse, ki so ga poznali. Če je bilo treba na mrtvo stražo, se je javil on. Če je bilo treba v akcijo, je on organiziral svoj vod in šel. Ko ni bilo igralca za kakšno vlogo (po desetletjih smo prirejali spet igre na

Goriškem), se je javil on.

Bil je tisti, ki je v najtršjih dneh tam nekje avgusta 1944 dvigal moralno fantom, ko so bili vsi zbegani zaradi nenapadalne pogodbe, sklenjene med Nemci in partizani. Istočasno se je začelo bombardiranje dr. Kuharja po londonskem radiu za premirje in predajo domobrancev. Rok je bil 15. september 1944. Fantje so se čutili izdane. Hoteli so domov. Ko je prepričal Tolmince, da so ostali, je začel z Vipavci in Kraševci in se spet vračal k prvim. Tako je prišel 15. september, ničesar se ni zgodilo.

Maja 1945 se je med zadnjimi umaknil iz Gorice. Po večletnem bivanju v taboriščih se je z ženo Mimico roj. Zonjič izselil v Argentino.

Tu ga je najbolj pretresla verska brezbriznost domačinov. Ves je zagorel v delu, vključen v župnijo Sv. Jožefa Delavca v Villa Matheu. Z ženo gospo Mimico sta kot laična misijonarja hodila od hiše do hiše s sv. pismom v roki in osvajala duše za Kristusa. Medtem mu je družina narastla. Rodili so se mu otroci Robert, Marko in Sonja. Nič ni kalilo družinske sreče, dokler se niso pred kakimi štirimi leti začeli oglašati prvi znaki bolezni. Slavko jo je prenašal vdano. V soboto 25. januarja je ugasnil. Srečaje z Bogom mu je gotovo bil lahko.

Naše sožalje družini in sorodnikom!

M. S.

RADIO SLOVENIJA objavlja

NATEČAJ ZA IZVIRNO SLOVENSKO KRATKO PROZO

v dveh kategorijah:

- I. kratka proza do 120 vrstic
- II. kratka zgodba do 240 vrstic

Za vsako kategorijo so razpisane tele nagrade:

- I. nagrada 20.000 SLT
- II. nagrada 15.000 SLT
- III. nagrada 10.000 SLT

NAGRADNI NATEČAJ ZA RADIJSKE IGRE 1992

Uredništvo igranega programa - Radio Slovenija razpisuje nagradni natečaj za izvirne, doslej neobjavljene radijske igre v slovenščini. Razpisane so nagrade:

a) ZA IZVIRNE RADIJSKE IGRE S POLJUBNO TEMATIKO:

- I. nagrada 60.000 SLT
- II. nagrada 40.000 SLT
- III. nagrada 20.000 SLT

V to vrst sodijo tudi zabavne radijske igre in radijske nadaljevanke.

b) ZA IZVIRNE RADIJSKE IGRE ZA OTROKE IN MLADINO S POLJUBNO TEMATIKO:

- I. nagrada 60.000 SLT
- II. nagrada 40.000 SLT
- III. nagrada 20.000 SLT

Za nagrajena dela pripada avtorjem tudi siceršnji honorar. Poleg nagrajenih del bomo odkupili tudi besedila, ki jih bosta žirija predlagali za uvrstitev v radijski program.

Za nagrajena dela pripada avtorju tudi siceršnji honorar. Poleg nagrajenih bomo deset besedil tudi odkupili za uvrstitev v radijski program.

Besedila je treba poslati do 15. aprila 1992 v tipkopisu v treh izvodih na naslov: Radio Slovenija, Uredništvo literarnih oddaj, Ljubljana, Tavčarjeva 17. Natečaj je anonimen. Besedila označite s šifro, avtorstvo pa se dokazuje s četrtim izvodom. Izidi natečaja bodo objavljeni v istih medijih kot sam natečaj 15. maja 1992.

Radijske igre bo ocenjevala žirija v sestavi:

Dr. Andrej Inkret, dramaturg in dekan AGRFTV, Marko Crnkovič, publicist in Vilma Štritof, dramaturg.

Radijske igre za otroke bo ocenjevala žirija v sestavi:

Rosanda Sajko, režiser, Matjaž Loboda, dramaturg in Ervin Fritz, pesnik in dramaturg.

Besedila je treba poslati do 5. aprila 1992 v tipkopisu v treh izvodih na naslov: Radiotelevizija Slovenija, Natečaj za radijske igre, Ljubljana, Čufarjeva 2. Na tipkopisu naj bo označeno, v kateri vrsti se avtor udeležuje natečaja. Tipkopisi ostanejo last Radia Slovenije. Natečaj je anonimen. Besedila označite s šifro, ki jo napišete na priloženo zapečateni kuverti v kateri naj bodo podatki o avtorju in naslov avtorja. Izid natečaja bo objavljen 15. maja 1992 v slovenskih medijih.

OPOMBA: 1 dolar = 80 SLT (slovenskih tolarjev)

Razpis štipendij

Vlada Republike Slovenije

razpisuje štipendije za Slovence zunaj Republike Slovenije in njihove potomce za študijsko leto 1992/93.

Razpisane štipendije so za naslednjo vrsto študija:

1. Dodiplomski študij na univerzah v Sloveniji (za kandidate, ki so ob vpisu praviloma mlajši od 25 let).

2. Krajše izpopolnjevanje od treh do 12 mesecev s prednostjo na področjih slovenskega jezika, etnologije, kulture, socialne in politične geografije, muzikologije, umetnostne zgodovine in zgodovine za diplomante višjih oz. visokih šol.

3. Podiplomski študij na univerzah v Sloveniji (za kandidate, ki praviloma niso starejši od 28 let in ki so v dodiplomskem študiju dosegli povprečno oceno najmanj 8).

4. Celoletni intenzivni tečaj slovenskega jezika za tužce.

Na kandidatovo željo mu lahko zagotovimo bivanje v študentskem domu.

Štipendije so namenjene študentom slovenskega porekla, ki so pripravljeni po povratku v državo, kjer živijo, aktivno sodelovati pri ohranjanju slovenskega jezika in širše kulturne dediščine, sodelovati pri vzpostavljanju vsestranskih stikov z Republiko Slovenijo, predvsem v krajih z večjim številom slovenskih ljudi in njihovih potomcev.

Vse prijave morajo obsegati:

- lastnoročno napisano prošnjo z utemeljitvijo (namen študija i.p.), življenjepis (z opisom dosedanjega šolanja in dela v slovenskih organizacijah in ustanovah),
- rojstni list (fotokopijo),
- priporočilo slovenskega društva, v katerega je včlanjen kandidat ali njegovi

starši, in ostala ev. priporočila.

Samo za študij pod točko 1 poleg tega še: fotokopijo spričevala zaključnega izpita (mature) in razredna spričevala srednje šole z navedbo vseh predmetov.

Samo za študij pod točko 2 še: fotokopijo diplome višje ali visoke šole.

Samo za študij pod točko 3 še: fotokopijo diplome, priporočilo fakultetnega učitelja ustrezne stroke, program in smer študija ter potrdilo o povprečni oceni dodiplomskega študija.

Prošnjo in navedene dokumente pošljite do 15. junija 1992 na naslov: Ministrstvo za šolstvo in šport, Ljubljana, Župančičeva 6; Slovenija, telefon 38-61/152/335/ int. 38; št. faksa: 38-61/153-304.

V imenu vlade Republike Slovenije
prof. dr. Peter Vencelj
minister za šolstvo in šport
dr. Janez Dular
minister za Slovence po svetu in narodnosti

OBVESTILA

- SOBOTA, 29. februarja:
Pustna veselica v San Justu.
- SOBOTA, 7. marca:
Sprejemni izpiti za I. letnik Srednješolskega tečaja ob 8.45. uri.
- NEDELJA, 8. marca:
Tombola na Pristavi
- SOBOTA, 14. marca:
Popravni izpiti, vpisovanje in začetek pouka Srednješolskega tečaja.
- NEDELJA, 15. marca:
Pravljica igra Čarovnik iz Oza v Slovenski hiši po maši.
- NEDELJA, 22. marca:
Tombola v Carapachayu.

SLOVENC V ARGENTINI

Osebne novice

Krsta: 8. decembra je bila krščena Ivana Sonja Truden, hčerka Jureta in Mirjane Voršič. Botri so bili Pavlinka Voršič Ravotto in Peter Truden. Krstil jo je Primož Langus. V družini Rudija Dimnika in njegove žene Silve roj. Rupnik sta bila 1. februarja krščena dvojčka: Andrej in Sonja. Čestitamo!

Poroka: V soboto, 22. t. m. sta se poročila v kapeli Brezmadežne v župniji Transradio, Ivan Mežnar in Sonja Štefe. Priče so bili nevestini starši Filip Štefe in Metka Štefe roj. Oven ter ženinovi starši Janez Mežnar in Marija Mežnar roj. Hirschegger. Poroka je bila med somaševanjem krajevnega župnika p. Luisa Alberta in dr. Jureta Rodeta. Novemu zakonu čestitamo in želimo srečo!

Smrti: v Villa Ballesterju Friderik Steinhaus (79); v Caserosu Slavko Komac (71), v Slovenski vasi Albina Koprivnikar (62), Lado Reven (40); v Carapachayu Aleksander Pirc (68), v San Justu Martin Urbanija (85); v Mendozii pa Mirko Šmon (70) in Florjan Hafner (72).

Naj počivajo v miru!

Zveza slovenskih mater in žena

Oktoberko srečanje lani je bilo družabnega značaja, ker je med nas prišla Mira Eckerjeva, da smo skupaj proslavile njeno 30-letno delovanje v kuharski stroki. Med nami je namreč organizirala več zelo dobro obiskanih tečajev ter pomagala vpeljati mlade žene na vsakdanjo nujno vsake gospodinje z modernimi in praktičnimi nasveti, kajti kuharska umetnost — včasih tako malo upoštevana, zavzema zelo važno mesto v družini.

Na novembrskem sestanku smo imele občni zbor; odbor je ostal isti kot do sedaj, poročila odsedkov so ostala v arhivu Zveze, bilanca pa je bila že objavljena. Potem pa je predaval dr. Jure Rode o vzrokih za razveljavljanje — anulacijo zakona ali zakonske zveze. Izvedenec v tem kočljivem vprašanju dr. Jure Rode je pojasnil mnogo odlokov, ki jih Cerkev z velikim razumevanjem daje v raznih primerih. Po zadnjem koncilu je Cerkev še bolj pozorna na mučne zadrege katoličanov. Našemu asistentu in predavatelju dr. J. Rodetu smo se zahvalile za iskreno zanimivo temo in razjasnitev vprašanj med debato.

Nad. na 8. str.

ASOCIACION ESLOVENIA UNIDA

Personería Jurídica: Decreto N° 1933/62 - Registro C 3754-59

CONVOCATORIA

En cumplimiento de las disposiciones legales y estatutarias se convoca a los señores asociados a la Asamblea General Ordinaria, que se realizará el día 22 de Marzo de 1992 a las 9 horas 30 minutos en el local de la calle Ramón L. Falcón 4158, Capital Federal, para tratar del siguiente

ORDEN DEL DIA

- 1) Designación de 2 socios para refrendar, conjuntamente con el presidente y el secretario, el Acta de la Asamblea.
 - 2) Lectura del Acta de la Asamblea anterior.
 - 3) Consideración de la Memoria, el Inventario, el Balance General, la Cuenta de Gastos y Recursos y el Informe de la Comisión Revisora de Cuentas, correspondientes al Ejercicio comenzado el 1° de Enero de 1991 y finalizado el 31 de Diciembre de 1991.
 - 4) Aprobación de la cuota social a partir del 1° de Enero de 1992.
- Transcurrida una hora después de la fijada en la Convocatoria, la Asamblea se realizará conforme al artículo 16° de los Estatutos Sociales, con el número de los socios presentes.

EL CONSEJO DIRECTIVO

COOPERATIVA DE CREDITO "S.L.O.G.A." LTDA.

(Sociedad Legal Orientadora General del Asociado)

Matrícula N° 5380

Bmé. Mitre 97 - Ramos Mejía - Pdo. La Matanza - Pcia. de Buenos Aires

CONVOCATORIA

De conformidad con lo dispuesto por el artículo 31° de los Estatutos Sociales, se convoca a los Señores socios a la Asamblea General Ordinaria, que se realizará el día 21 de Marzo de 1992 a las 19 horas en el local de la calle Castelli N° 28 de la Ciudad de Ramos Mejía, Partido de La Matanza, Provincia de Buenos Aires, para tratar el siguiente

ORDEN DEL DIA

- 1) Designación de dos asambleístas para suscribir el Acta de la Asamblea según el art. 39° de los Estatutos Sociales.
 - 2) Elección de la Comisión Escrutadora de tres miembros.
 - 3) Consideración de la Memoria, Inventario, Balance General, Estado de Resultados, Anexos 1 y 2, Informe del Síndico y del Auditor, correspondientes al Ejercicio Económico N° 31, iniciado el 1° de Enero de 1991 y finalizado el 31 de diciembre de 1991.
 - 4) Aprobación de la capitalización de la cuenta "Ajuste del Capital Cooperativo".
 - 5) Elección de los miembros del Consejo de Administración, según lo determinado por el art. 48 del los Estatutos Sociales. Por dos años: el Vice-Presidente, el Secretario, el Tesorero, 2 Vocales Titulares, 1 Vocal Suplente, 1 Síndico Titular y 1 Síndico Suplente.
- Ramos Mejía, 28 de Enero de 1992

EL CONSEJO DE ADMINISTRACION

ZSMŽ

Nad. s 7. str.

Božičnico pa sta letos pripravila Ani Rode in Luka Debevec. Vse je bilo v njihovih rokah: režija in okrasitev cerkve — izbira pesmi, vmesni odstavki iz sv. pisma in naše literature. Vršila se je 21. decembra 1991 po večerni maši v slovenski cerkvi Marije Pomagaj.

Ob s cvetjem okrašenih jasliah, med pastirčkami in pastirci sta zapela čudovito lepe in doživljene božične melodije! Za uvod je Luka kot solist pozdravil in počastil Marijo s Schubertovo „Ave Marijo“, potem pa sta v duetu nadaljevala. Poslušali smo s srcem in dušo zapete pesmi, ki so nas ganele in sprožile pobožna čustva do globine verske zavesti ob božičnem dogajanju v Betlehemu: Angelsko petje, Resonet in laudibus (Gallus), Rajske strune zadonite, Ave Verum (Mozart), Oj slava Bogu (Vauken), Haec dies (Gallus), Slava Bogu na višavah iz Kramerjeve zbirke, Adesta fideles, Spi Dete božje nam sladko, Če si Ti v bližini (Bah), Transeamus usque Betlehem, Raduj človek moj in Sveto noč... Pesmi je povezovala Marica Meyer Debečeva, orgelsko spremljavo je brizhibno izvajala Mirjam Klemenc. Božičnica je bila doživljaj, ki zlepa ne bo šla nikomur prisotnih v pozabo.

Bog daj srečo Ani in Luku v začetni pevski karieri, da bi nam še večkrat pripravila podobne prazničen občutke.

Zaključni del božičnice pa je po tradiciji vedno in dvorani pred sliko sv. Družine in božično okrašenih mizah. Svečke naše povezave iz vseh okrajev Buenos Airesa, Slovenije in Amerike so zastopnice ponesle pred jaslce, da so se z molitvami, kadilom, branjem evangelija, božičnim nagovorom in voščili spojili v en sam plamen ljubezni do božjega Otroka, naših rajnih in živih rojakov po vsem svetu.

Ob hladni pijaci in prigrizku, domačem pecivu in potički smo pokramljali in peli „po domače“...

Med božičnico so bile tudi izžrebane 3 številke našega srečolova z nagradami. Srečnim dobitnicam naše čestitke!

Ni nas motila huda vročina, le pozna ura nas je priganjala domov. Odhajali smo polni lepih vtisov in plemenitih misli, ki so jih nam preskrbeli ljudje „dobre volje“ — polni božičnega sporočila.

Bog plačaj!

REŠITEV KRIŽANKE

VODORAVNO: 1. Pego. 5. Sila. 9. Skopo. 14. Lik. 17. Oton. 18. Jezen. 19. Tipam. 20. Šema. 21. Lito. 22. Ulaga. 23. Apače. 24. Apel. 25. Oko. 26. Olika. 27. Stot. 28. Nikoli. 30. Govorim. 32. Lopov. 34. Liza. 35. Sejo. 36. Eter. 37. Potolaži. 41. Streha. 44. Gnev. 45. Zapol. 46. Mav. Trobi. 48. Dr. 49. Teza. 50. Irene. 52. Roka. 53. Vrag. 54. Romi. 55. Trener. 56. Ata. 57. Greh. 58. Solun. 59. Lak. 60. Nevaren. 62. Krpan. 63. Fanatik. 67. Nič. 68. Zadar. 69. Tako. 70. Ako. 71. Umakne. 74. Epir. 75. Mora. 76. Cmok. 77. Bogat. 78. Obrt. 80. Na. 81. Ivano. 82. Ona. 83. Azori. 85. Soča. 87. Obiras. 88. Darovana. 90. Jera. 9. Zvil. 92. Neva. 93. Junak. 94. Bazičen. 98. Potice. 101. Veža. 102. Ovira. 104. Ura. 105. Ozek. 106. Trosi. 108. Svari. 109. Edin. 110. Joža. 111. Jelen. 112. Tečaj. 113. Peko. 114. Ena. 115. Edina. 116. Ocet. 117. Ines.

NAVPIČNO: 1. Polog. 2. Etiko. 3. Gotov. 4. Ono. 5. Selimo. 6. Izak. 7. Legalen. 8. Ana. 9. Stator. 10. Kipov. 11. Opat. 12. Pač. 13. Omeniti. 14. Lepo. 15. Imel. 16. Kali. 18. Julija. 20. Šakal. 26. Orehi. 27. Spav. 29. Izolirano. 31. Oseba. 33. Otel. 34. Lopa. 37. Pazin. 38. Amen. 39. Žane. 40. Iver. 42. Stran. 42. Trote. 43. Rokav. 44. Grah. 45. Zemun. 48. Dren. 49. Tolar. 51. Reka. 53. Vreče. 54. Ropar. 55. Tlaka. 57. Grintavec. 58. Srdit. 61. Anka. 62. Kapri. 63. Fara. 64. Tamar. 65. 65. Ikona. 66. Kokoš. 68. Zebra. 69. Tona. 71. Ubod. 72. Mona. 73. Agar. 76. Cvili. 78. Oona. 79. Zora. 81. Ivano. 84. Zavetje. 85. Sena. 86. Čakovec. 87. Ovarij. 89. Onika. 90. Južina. 91. Zbirat. 93. Jesen. 95. Čuden. 96. Erike. 97. Nanos. 98. Poje. 99. Ozon. 100. Teža. 01. Voli. 103. Vace. 107. Red. 108. Sto. 109. Epi.

Slovenski srednješolski tečaj r. Marko Bajuk

sporoča, da bodo

v soboto, 7. marca 1992,

v soboto, 14. marca 1992:

ob 8.45 sprejemni izpiti za I. letnik

ob 14. uri: seja profesorjev

ob 15. uri: popravni izpiti

ob 17. uri: vpisovanje

ob 18. uri: sveta maša, nato zbor dijakov

Pogoj za vpis v I. letnik: predložitev spričevala o končani slovenski osnovni šoli in potrdilo o vpisu v argentinsko srednjo šolo.

Pogoj za vpis v ostale letnike: predložitev spričevala prejšnjega letnika in počitniška naloga; dijaki II. in III. letnika pa morajo predložiti tudi potrdilo o vpisu v argentinsko srednjo šolo.

Opozarjamo starše in dijake, da se dijak, ki na dan vpisovanja ne bo izpolnil vseh navedenih pogojev za vpis, ne bo mogel vpisati na tečaj.

Vpisnina: \$ 10; drugi iz družine plača \$ 5, tretji pa je vpisnine oproščen.

Na zadnji seji profsorskega zbora je bila izvoljena za ravnateljico v letu dr. Katica Cukjati.

Blagor čistim v srcu,
zakaj ti bodo Boga gledali.
(Mt 5, 8)

Globoko užaloščeni sporočamo vsem prijateljem in znancem, da nas je dne 8. februarja zapustil v 71. letu starosti naš dobri mož, oče, ded in svak, gospod

Mirko Šmon

V trdnem prepričanju, da se bomo srečali pri Bogu, tvoji žalujoči Tončka Kveder, žena — sinova Vlado in Jože — hčere Marjana, Angelca, Bernarda in Tončka — zeti Danijel Žumer, Jernej Bajda in Marjan Bajda — vnuki Tine, Pavli, Andrej, Marjan, Martina, Urška, Milena, Franci, Tatjana, Avgustin, Friderik, Dani, Vladko, Matija, Damjan, Gizela, Nikolaj, Erika, Tomaž, Janez, Roman, David, Boris, Brabara, Sebastijan in Monika.

Iskrena zahvala vsem, ki so ga obiskali v hiši žalosti ter molili za pokoj njegove blage duše. Posebna zahvala župniku Jožetu Hornu za duhovne obiske, sv. mašo in molitve ob grobu; župnikom Ivanu Tomažiču, Alejeandru Soulasu, Sergiu Schmidtu, diakonu Stanku Čadu ter p. Danijelu Lesteju za molitve ob krsti; dr. Juretu Bajuku za zdravniško skrb in Stanetu Grebencu za poslovilne besede ob grobu.

Mendoza, Imovica, Prevoje.

Ker ti je bila zmeraj zvesta,
jo obudi poslednji dan.

Sporočamo vam žalostno novico, da je po težki bolezni umrla 14. januarja naša draga žena, mama, stara mama, teta, sestra, gospa

Albina Koprivnikar roj. Pleško

Pokopali smo jo na pokopališču v Lomas de Zamora.

Zahvaljujemo se sestram Doma s. Vincencija, župniku Janezu Petku za molitve, sv. mašo in pogreb ter vsem, ki so nam stali ob strani ob tej težki uri.

Priporočamo jo v molitev.

Žaljujoči: mož France,

hčerke: Magdalena por. Belec, Ana por. Rozina,

sin Viktor,

vnuki: Damjan, Marjan, Andrej, Martin, Leonardo,

Sonja, Marta, Matija

sestre Rozalija por. Mele, Francka

zetje, svaki, nečaki, nečakinje ter ostalo sorodstvo

Slovenska vas, Castelar, Ljubljana

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 50; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 55; ZDA in Kanada pri pošiljanju z
letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne
države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110
USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120
USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za
pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“.

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

Ne pozabite, da bo
8. marca

TOMBOLA NA
PRISTAVI

Glavni dobitek: BARVNI TV
na daljinsko upravljanje
Srečke v predprodaji
Pet + ena = Pet pesov

V slovenskem domu v
Carapachayu
v nedeljo, 22. marca
vsakoletna tombola

Podjetje za grafično oblikovanje
išče tipkarja/ico v slovenščini in
španščini.

Prositi za pogovor med 10. in
18. uro na tel.: 362-7215/1346

Šola in mladina
Slomškovega doma

vabita ob začetku slovenskih
osnovnih šol na pravilčno igro

ČAROVNIK IZ OZA

V režiji Andrejke Vomberger
15. marca popoldan po maši v
Slovenski hiši

Prodaj

zemljišče 600 m² v Villa
Ventana (Sierra de la
Ventana) - Tel.: 582-5557